

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jamen sådan skal det da heller ikke være. Jeg vil da medgive, at det ikke har skortet på kaffen.

Men det er jo ikke det, der har været det afgørende.

Det afgørende har været, om der har været en given og en tagen hen over bordet, om en forhandling har været, som den var i gamle dage, hvor man anerkendte den andens legitime ret til at have et andet synspunkt, og at man i fællesskab fastsatte, hvad det så var, man diskuterede, for at man kunne nå noget i fællesskab. Og der har vi jo konstateret, at med den ramme, som blev sat af regeringen med dens niende model i forhold til Strukturkommissionens otte, og med den aftale, som det var helt åbenlyst at man havde med Dansk Folkeparti i forhold til at få det igennem, var der ikke rum til den given og tagen.

Kl. 14.00

Hvis jeg må give ét eksempel på det, jeg betegner som nærighed, så vil jeg sige, at det jo er klart for mange, at både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ønskede en tryghedsaftale, og vi oplevede, at vi fik det, at staten ville gå foran med en tryghedsaftale, men regeringen kunne ikke kalde det en tryghedsaftale, regeringen måtte kalde det en aftale om tryghedsskabende foranstaltninger. Ikke engang et ord kan man unde oppositionen i forhold til en indrømmelse.

Med hensyn til tillid vil jeg sige, at det her jo ikke er et spørgsmål om den konkrete tillid, men om, hvilke opgaver man synes skal løses sammen. Og hvis det var sådan, at Venstre virkelig havde tillid, hvorfor så ministerbemyndigelserne, hvorfor så efterkontrollen, hvorfor så overvågningen, hvorfor så hele det redskabsskur af nye ting, som man har fået til rådighed i forhold til kommunerne?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Der var en masse spørgsmål fra fru Margrethe Vestagers side. Nu var ideen vistnok, at det var svar, vi skulle have.

Men vi må da i hvert fald være enige om – for nu ikke at forvanske historieskrivningen – at der først blev indgået en aftale med Dansk Folkeparti, da Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne forlod forhandlingerne og satte sig uden for indflydelse og dermed overlod til andre at tage ansvaret at bære. Så der var ikke nogen aftale med nogen om, hvad der skulle igen-

nem, der var et åbent forhandlingsforløb. Det er det rigtige i historien, og derfor er der jo småfornermethed i dag over, at man gik for tidligt og dermed overdrog til andre at tage ansvaret. Sådan er det jo.

Med hensyn til tryghedsaftalen og enkeltord må fru Margrethe Vestager bekræfte, at de aftaler, der er truffet, betyder, at man stemmer for lovforslaget, og at man er enig i, at der er skabt den nødvendige tryghedsaftale for personalet. Er det korrekt?

Første næstformand (Svend Auken):

Inden fru Margrethe Vestager får ordet, vil jeg lige gøre opmærksom på, at kategorien korte bemærkninger ikke er spørgsmål og svar. Man må sige, hvad man vil i korte bemærkninger. De kan indeholde spørgsmål, og det kan give anledning til svar. Men det er altså korte bemærkninger, og de kan også være af rent kommenterende art eller være modspørgsmål for den sags skyld. Sådan er reglerne.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Småfornærmet? Nej, jeg kan sige, at jeg ikke er småfornærmet, jeg er højlig forarget over den måde, man skalter og valter med opgaveløsning på i det danske samfund. Det er det, der er problemet, og det var jo det, der var grunden til, at der ikke kunne blive en aftale. Det var jo, fordi der i bund og grund var en indholdsmæssigt dyb forskel i vurderingen af, hvad det er for en samling opgaver, man selvfølgelig kan have fuld tillid til at de på det kommunalpolitiske niveau kan løfte, og at man skal sammensætte den række opgaver på en sådan måde, at de ikke strider imod hinanden og man sætter folk i en umulig situation.

Hvis man gør det, så har man bedt om problemer, og så har man bedt om, at de vender tilbage her til Folketingssalen, og at vi kommer til at sidde med den ene detailregulering efter den anden. Og det er udtryk for det stik modsatte, det er udtryk for mistillid og regulering og bureaukrati, og det er alt andet, vi vil have.

Derfor vil vi gerne have en række opgaver, som man realistisk set kan løse – også fordi man jo har kerneopgaver at tage vare på inden for ældreomsorg, folkeskole og en lang række andre ting, som man jo også godt kunne bruge lidt af sin opmærksomhed på – i forhold til det, man nu får serveret.